

[Jeune]

mentarer om, at det faktisk ville være bedre at lade de private udrykningstjenester overtage dette område. Hvis det er det, man sigter på, er det klart, at vi ikke kan være med til det.

Noget helt andet er, at der jo nok findes – og det kan jeg vel sige i denne anledning – andre problemer i forbindelse med udrykningstjeneste og befordring på sygehusområdet eller sundhedsområdet, områder, som nok kunne klares ved en samordning af en hel del funktioner, men som også for at blive løst på en effektiv og demokratisk måde ville kræve en samfundsøvertagelse af dette område. Jeg tror langtfra, det er det, forslagsstillerne sigter på med deres beslutningsforslag; de ønsker tværtimod en privatisering, hvilket slet ikke kan løse de problemer, der kan være, og som ikke har noget med hurtig hjælp at gøre.

Vi må selvfølgelig, som det fremgår af det, jeg har sagt, klart afvise dette beslutningsforslag.

Bolvig (RV):

I vores ordførers fravær skal jeg blot knytte nogle enkelte kommentarer til det foreliggende forslag, hvis intentioner vi absolut har sympati for. Det radikale venstre er, som alle ved, tilhængere af det privatkapitalistiske samfund, men vi er overbevist om, at en statsovertagelse er rimelig på en lang række områder, og det er i høj grad et spørgsmål, om ikke hele redningsvæsenet er et af disse områder, selv om heller ikke jeg kan forestille mig, at det har været tanken bag dette forslag fra fremskridtspartiet. Men intentionerne om at forøge sikkerheden er vi naturligvis enige i, og på den baggrund skal vi se venligt på forslaget.

Svend Vig (KrF):

Kristeligt folkeparti er naturligvis enig i den betragtning, at hurtig hjælp er dobbelt hjælp, og vi finder det uheldigt, at et redningskorps, når ulykken kommer, ikke må træde i funktion på grund af kompetencestridigheder. Det er dog vores opfattelse, at noget sådant normalt ikke sker, men hvis og når det sker, må man kunne se på de enkelte tilfælde og få fejlen rettet i kommunal regie, således at gentagelsestilfælde undgås. Vi ser ikke nødvendigheden af en folketingsbeslut-

ning for at klare disse ting, men er dog parate til at se på hele sagen i udvalget.

Schak Nielsen (DR):

Man kan måske nok diskutere, om denne sag er en rimelig ting at tage op her i folketinget. Her gik man og troede, at alt var i den fineste orden, og at brandvæsenet var hurtigt og effektivt, og jeg synes i øvrigt, jeg har oplevet det adskillige gange, at netop brandvæsenet er virkelig hurtigt og effektivt. Men naturligvis er jeg da enig med forslagsstillerne i, som det er sagt nu snart mange gange, at hurtig hjælp er dobbelt hjælp, og virker alarmsystemet ikke, og er der ikke samarbejde mellem de forskellige korps, må det selvfølgelig rettes.

Nu talte justitsministeren om, at der var et udvalg, der arbejdede med sagen, og det kunne jo tyde på, at der måske var et og andet at rette, og det må vi så se på, når det kommer. Jeg vil tilsige støtte til, at vi behandler spørgsmålet, og jeg vil da ikke afvise en fornuftig løsning af dette problem.

Voigt (FP):

For 3 1/2 år siden, nærmere betegnet den 7. maj 1975, hvor dette forslag første gang var til behandling, sagde daværende indenrigsminister Egon Jensen – jeg citerer fra Folketingstidende 1975-76, sp. 4712:

»Det i forslaget nævnte princip, at nærmeste brandstation skal rykke ud, er i dag gennemført i hele landet med nogle ganske enkelte undtagelser.«

Videre sagde den daværende indenrigsminister:

»Der er således i dag på de gældende reglers grundlag organiseret en hjælp i tilfælde af brand og ulykke ud fra samme sigte som det, forslagsstillerne har, men det må yderligere fremhæves, at der løbende foregår et undersøgelsesarbejde for til stadighed at sikre den størst mulige effektivitet, og det vil navnlig sige hurtighed, i hjælpen i tilfælde af brand eller ulykke.«

Vi nåede så frem til efteråret 1975 – i går var det nøjagtigt 3 år siden, den 24. oktober – da sagde ministeren, dengang var det skatte- og afgiftsministeren, Svend Jakobsen, der på indenrigsministerens vegne ifølge Folketingstidende 1975-76, sp. 646, sagde: